

heemkunde kring
DE VIERSCHAER
WOUW

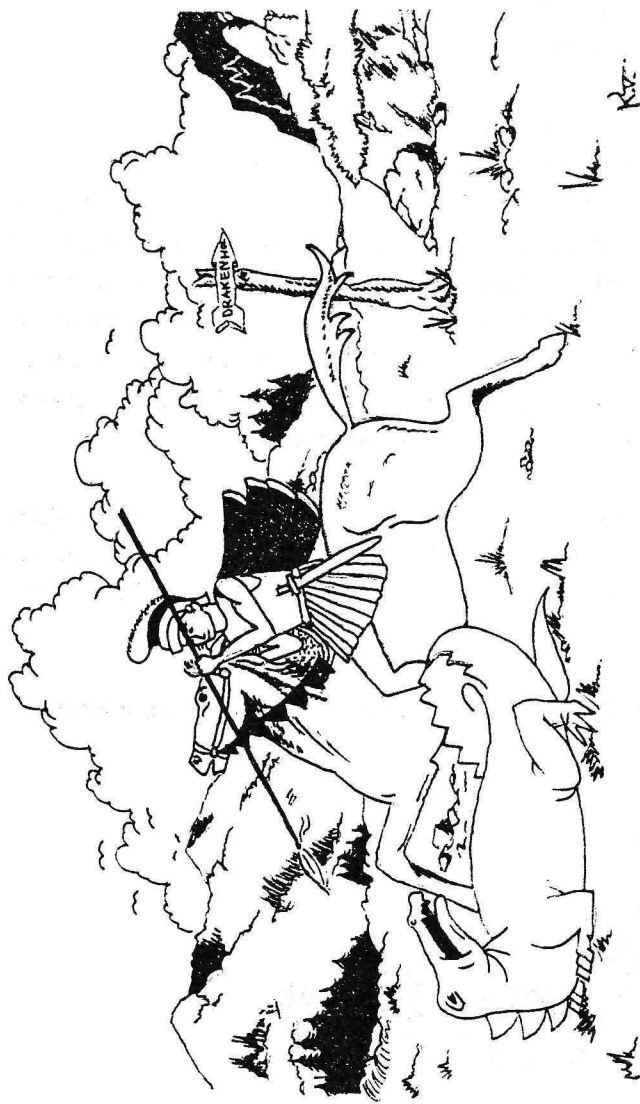

scouting
WOUW

Vijftig gouden scoutingjaren

St. Joris

Satroon der verkenners, bid voor ons.

St. Joris is altijd de patroonheilige van de verkenners geweest. In één van de logboeken van de Lambertusgroep troffen we deze fraaie tekening aan.

Scouting, de internationale organisatie

In het kader van dit boekje past het uitstekend om eerst iets te schrijven over de tot standkoming van de internationale organisatie alvorens onze eigen Wouwse vereniging te beschrijven. Bij het samenstellen van onderstaand artikel werd gebruik gemaakt van de 'Algemene map voor de cursusstaf van Scouting Nederland'.

De stichter

In het jaar 1857 werd Robert Stephenson Smyth Baden-Powell geboren, de latere stichter van de padvinderij. Hij kwam uit een gezin van zeven kinderen. Zijn vader was geestelijke in de Church of England en professor in Oxford. Zijn moeder was een admiraalsdochter. Hij kreeg een Victoriaanse opvoeding, met de nadruk op ingetogenheid en fatsoen, overdreven uitwassen van schijnheiligheid en humorloosheid.

Volgens de verhalen maakten de jongens in het gezin Baden Powell in hun jeugd vele trektochten in de natuur. Terwijl zijn broers in Oxford gingen studeren, ging Robert in het leger.

In 1876, ging hij naar Brits-Indië. Hij deed méér dan een eentonig militair leven leiden: hij bestudeerde de levenswijze van dieren, regisseerde operettes en toneelstukken, richtte wilde pony's af en bracht zijn teken-talent tot ontplooiing. Eén kant van het soldatenleven had zijn bijzondere belangstelling: het verkennen.

In 1884 vertrok hij met zijn regiment naar Zuid-Afrika, waar hij later een rol zou spelen in de Boerenoorlog. Hij werd de held van Mafeking en organiseerde het politiekorps, gestoken in khaki en cowboyhoed, waaraan de kleding van de verkenners herinnert. In 1903 werd hij bevorderd tot Inspecteur-generaal, de hoogste rang bij de Cavalerie. In 1907 werd hij gepensioneerd.

Tussen 1857 - het geboortjaar van Baden-Powell - en 1907, ligt de wordingsgeschiedenis van de wereldwijde jeugdbeweging die Scouting

heet. Baden Powell publiceerde in zijn eerste vijftig levensjaren al tien boeken en er zouden er daarna nog dertig volgen.

De bekendste zijn 'Aids to Scouting' uit 1899 en 'Scouting for boys' uit 1908.

Toen Baden-Powell naar Engeland terugkeerde viel het hem op dat de jeugd, in tegenstelling tot die in Zuid-Afrika, zo passief was. Hij besloot daarom een padvinderskamp te organiseren op Brownsea Island. De Engelse jeugd vereerde hem als de held van Mafeking.

Tijdens dat eerste kamp - zonder uniform - werden de deelnemers onderverdeeld in patrouilles, elk bestaande uit vijf jongens, waarvan de oudste als patrouille-leider optrad. Die patrouille-eenheid bleef een rol spelen in het systeem tot op de dag van vandaag.

Verkennen voor jongens

Duizenden jongens kochten het boekje 'Verkennen voor jongens'. In 1908 waren er al 60.000 padvinders ingeschreven. Het liep dus even grondig uit de hand. In 1914 werd de jongere leeftijdsgroep, de welpen, aan de beweging toegevoegd.

In 1920 werd in Engeland de eerste wereldjamboree gehouden met 5000 deelnemers. De laatste is in Nederland gehouden in 1995. Tijdens de eerste wereldjamboree werd Baden-Powell uitgeroepen tot chieft-scout van de wereld. Een internationaal bureau werd gevestigd in Londen, later in Genève. In Londen werd in Gilwell Park het internationaal trainingscentrum gevestigd.

Nadat de koning hem in de adelstand had verheven koos Baden Powell de titel: Lord Baden Powell of Gilwell. Hij werd ereburger van Londen. Hij overleed op 8 januari 1941 en werd in Kenya begraven.

De padvindsters

Toen in 1909 in Chistal Palace een bijeenkomst werd gehouden om aan de mensen het doel en de vooruitgang van de verkennerij te laten zien, waren daar ook meisjes aanwezig, gewapend compleet met hoeden, dassen en stokken. Daarom vroeg Baden Powell aan zijn zus Agnes of zij de zorg voor de meisjes op zich wilde nemen. In 1911 waren er ook

St. Lambertus

Patroon van onze groep, bid voor ons.

Sint Lambertus is niet alleen de patroonheilige van de parochie Wouw, maar ook van de verkenner- en welpengroep in Wouw. Deze tekening komt uit het logboek van de Wouwse groep.

in Nederland al Padvindstersgroepen. Van internationaal contact was toen nog geen sprake. In 1912 trouwde Baden Powell met Olave St. Claire. Zij hielp haar man met zijn werk en werd de latere Chief Guide voor de gidsen.

Nederland

Het jaar 1857 was een bijzonder jaar voor Nederland. De schoolwet Van Rappard werd aangenomen met de zinsnede dat de school moest opvoeden tot alle christelijke en maatschappelijke deugden. Met het aannemen van de wet was echter nog geen einde gekomen aan de schoolstrijd, die zou duren tot 1920. Groen van Prinsterer nam ontslag als lid van de Tweede Kamer. De voortschrijdende liberale tijdgeest ontdeed de openbare school steeds meer van haar protestante karakter. Naast de openbare school begon zich de bijzondere school te ontwikkelen, zowel bij de volgelingen van Groen van Prinsterer als bij de katholieken.

De verkennerij in Nederland

De eerste Nederlandse Groep werd in 1910 door Baden Powell geïnstalleerd. In 1915 werd de vereniging 'De Nederlandse Padvindsters' opgericht. Er ontwikkelde zich naast de Nederlandse Padvindsters Vereniging een katholieke padvindstersorganisatie, welke in 1930 als geheel aansluiting zocht bij de Nederlandse Padvindsters Vereniging. In 1938 werd de katholieke verkennerij een aparte organisatie. Na de Tweede Wereldoorlog ontstond naast het Nederlands Padvindsters Gilde de Katholieke Gidsenbeweging.

Op 6 januari 1973 was tijdens een speciale bijeenkomst van de landelijke raad een vertegenwoordigster van de Wouwse groepen aanwezig die een stem mocht uitbrengen. In Wouw was al enige jaren ervaring opgedaan met het gemengd werken in bestuur en groep. Ook in het district Roosendaal, waartoe Wouw behoorde, was op bestuurlijk niveau inmiddels overgegaan tot de inrichting van één districtsbestuur. Wouw stemde vóór.

Sjorren is een typische bezigheid van alle speltakken. Op deze foto is een toren gesjord door de Lambertusverkennergroep. De foto is van vóór 1965, want op de achtergrond is nog de blokhut te zien, die half 1965 afbrandde. (Collectie P. van Leijsen - Roosendaal)

De fusie tussen de vier Nederlandse scoutsorganisaties werd bekrachtigd. En na enige jaren in federatief verband gewerkt te hebben, volgde een volledig samengaan.

Dit samengaan op landelijk niveau had vooral financiële voordelen. Er ontstond één landelijk bureau in plaats van de tot dan toe gebruikelijke vier. Eén leden- en leidingadministratie, één landelijk spel- en trainings-team. Waar echter nog naarstig naar gezocht werd was een vervanger van de rode draad van het kabouterspel. Tot nog toe had men te maken met:

a. het verhaal van Tommy en Betty voor kabouters van de Nederlandse Padvinders Vereniging.

b. het Bos van Avontuur van de kabouters van katholieke huize.

De vervanger is gevonden in het spel dat gespeeld wordt in een fantasieland: Bambilië.

Uitgangspunt voor het spel is het boek 'In de ban van de ring' van Tolkien. Het spel is in 1978 geïntroduceerd.

Wouw, augustus 1996.

Jeanne Hellemons-Elst

Deze uitgave werd mede mogelijk
door de financiële steun van de
Drankencentrale "Wouw" B.V.

